

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Kontor: Formueretskontoret
Sagsnr.: 2007-7220/21-0038
Dok.: LFA41079

Notat om Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om beskyttelse af forbrugerne i forbindelse med visse aspekter ved timeshare, varige ferieprodukter, videresalg og bytte

Revideret notat. Ændringerne er markeret med kursiv.

Resumé

Kommissionen har den 7. juni 2007 fremsat forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om beskyttelse af forbrugerne i forbindelse med visse aspekter ved timeshare, varige ferieprodukter, videresalg og bytte. Direktivet – der indfører totalharmonisering på de områder, der er omfattet af direktivet – indebærer en væsentlig udvidelse af anvendelsesområdet i forhold til det gældende timesharedirektiv. Direktivet indeholder endvidere en række ændringer og præciseringer i forhold til det gældende direktiv, herunder en forlængelse af fristen for at træde tilbage fra en aftale omfattet af direktivet. Forslaget vurderes ikke at være i strid med nærhedsprincippet. Forslaget vurderes at have en række lovgivningsmæssige konsekvenser. Der ses ikke på nuværende tidspunkt at foreligge offentlige tilkendegivelser om de øvrige medlemsstaters holdninger til forslaget. Fra dansk side er man umiddelbart positiv over for forslaget, der vil kunne medvirke til at øge forbrugerbeskyttelsen inden for EU.

Det slovenske formandskab forventes at sætte direktivet på dagsordenen for rådsmødet (konkurrenceevne) den 29.-30. maj 2008 med henblik på politisk enighed.

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

1. Baggrund og indhold

1.1. Baggrund

De gældende regler på området findes i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/47/EF om beskyttelse af køber i forbindelse med visse aspekter ved kontrakter om brugsret til fast ejendom på timeshare-basis.

Kommissionen offentliggjorde i 1999 en rapport om anvendelsen af direktivet i de enkelte medlemsstater. Rapporten indeholdt en beskrivelse af medlemsstaternes gennemførelse af direktivets bestemmelser i national lovgivning, og Kommissionen fremkom på baggrund heraf med en række konklusioner og overvejelser om mulige ændringer af direktivets bestemmelser.

Rådet fremhævede i april 2000 i forbindelse med vedtagelsen af konklusioner om gennemførelsen af det gældende direktiv en række elementer, som Kommissionen kunne tage i betragtning ved en revision af direktivet.

Europa-Parlamentet henstillede ved beslutning af 4. juli 2002 til Kommissionen, at der blev truffet en række foranstaltninger med henblik på at løse forbrugernes problemer med timeshareprodukter.

Kommissionen iværksatte i begyndelsen af 2006 en omfattende høring af interesserede parter, bl.a. ved udsendelse af et spørgeskema. Kommissionen offentliggjorde endvidere i juli 2006 et høringsdokument med en beskrivelse af de vigtigste elementer i revisionen. Høringsprocessen blev afsluttet med afholdelsen af en omfattende workshop i juli 2006 med deltagelse af en række relevante aktører og medlemsstater.

Det er Kommissionens opfattelse, at høringsprocessen har bekræftet behovet for en revision af de gældende regler på området, herunder en udvidelse af direktivets anvendelsesområde.

Kommissionen har på baggrund heraf den 7. juni 2007 fremsat forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om beskyttelse af forbrugerne i forbindelse med visse aspekter ved timeshare, varige ferieprodukter, videresalg og bytte, som skal erstatte det gældende direktiv på området.

Forslaget til et nyt timesharedirektiv er fremsat under henvisning til artikel 95 i Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (TEF), der giver hjemmel til at vedtage foranstaltninger med henblik på indbyr-

des tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser, der vedrører det indre markeds oprettelse og funktion.

Forslaget skal i henhold til TEF artikel 95 vedtages ved fælles beslutningstagen efter reglerne i TEF artikel 251.

Kommissionens arbejde med en revision af det gældende timesharedirektiv er baseret på en konsekvensanalyse, der ud over en generel beskrivelse af det gældende direktiv og det europæiske timesharemarked på baggrund af en analyse af de forventede konsekvenser konkluderer, at en såkaldt vertikal revision af det gældende direktiv – dvs. en særskilt revision af bestemmelserne i det eksisterende direktiv – vil sikre de bedste markedsresultater for flest af de involverede aktører.

Det portugisiske formandskab har på baggrund af drøftelserne i Rådets arbejdsgruppe om forbrugerbeskyttelse uarbejdet flere kompromisforslag, *senest et forslag af 11. december 2007. I den følgende gennemgang af direktivforslagets enkelte bestemmelser er de vigtigste ændringer, som det portugisiske formandskabs seneste kompromisforslag indeholder i forhold til Kommissionens oprindelige forslag, beskrevet de steder, hvor det er relevant.*

Det bemærkes, at det gældende timesharedirektiv er omfattet af Kommissionens grønne bog om gennemgang af forbrugerlovgivningen (KOM (2006) 744 final). Kommissionen har imidlertid fundet, at en revision af reglerne på området er af hastende karakter, og derfor er direktivforslaget fremsat, inden Kommissionens generelle vurdering af behovet for lovgivningsinitiativer på forbrugerområdet foreligger.

1.2. Overordnet indhold

Der er siden vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/47/EF om beskyttelse af køber i forbindelse med visse aspekter ved kontrakter om brugsret til fast ejendom på timesharebasis sket en betydelig udvikling på området, og en række nye produkter, der på mange måder minder om timeshare, er kommet på markedet. Dette har medført problemer for forbrugere og visse sælgere, idet disse produkter falder uden for det gældende direktivs anvendelsesområde og dermed ikke er underlagt samme regulering.

Med henblik på at styrke forbrugerbeskyttelsen på området udvider direktivforslaget derfor direktivets anvendelsesområde, således at disse nye

produkter samt videresalg og bytte af timeshareprodukter mv. fremover vil være omfattet af direktivets bestemmelser.

Forslaget indebærer endvidere, at der gennemføres en totalharmonisering af de enkelte medlemsstaters nationale lovgivninger med henblik på at styrke det indre marked. Det gældende direktiv på området indeholder alene minimumsharmonisering.

1.3. Forslagets enkelte bestemmelser

Artikel 1 og 2 - Anvendelsesområde og definitioner

Direktivforslaget indebærer en væsentlig udvidelse af anvendelsesområdet i forhold til det gældende direktiv, som alene omfatter aftaler med en varighed på mere end 3 år, der vedrører brugsret til fast ejendom på timeshare-basis, og som giver forbrugeren brugsretten i et tidsrum på mere end en uge.

Forslagets artikel 1 fastsætter således, at direktivets anvendelsesområde omfatter markedsføring, salg og videresalg af timeshare og varige ferieprodukter. Omfattet af direktivforslaget er endvidere bytte af timeshare.

I formandskabets kompromisforslag er der efter ønske fra flere medlemsstater i artikel 1 indsat en kort beskrivelse af direktivets formål.

Direktivet, der alene finder anvendelse på forbruger køb, berører ikke nationale aftaleretlige regler. Det er endvidere i formandskabets reviderede kompromisforslag præciseret, at forslaget ikke berører nationale regler om registrering af fast ejendom og løsøre, etableringsbetingelser, autorisationsordninger eller licenskrav, samt nationale regler om den juridiske karakter af de rettigheder, som aftaler omfattet af direktivet vedrører.

I henhold til artikel 1, stk. 2, i Kommissionens forslag har medlemsstaterne adgang til at fastsætte bestemmelser om begyndelsestidspunktet for fortrydelsesretten, de nærmere bestemmelser om udøvelse af fortrydelsesretten samt konsekvenserne af fortrydelsesretten, der indebærer en højere grad af forbrugerbeskyttelse.

Formandskabets seneste kompromisforslag indeholder forslag om at lade artikel 1, stk. 2, i Kommissionens forslag udgå, således at der også på disse punkter foreslås indført totalharmonisering.

Forslagets artikel 2 indeholder definitioner af en række af begreberne i direktivforslaget, herunder en ny forståelse af begrebet "timeshare" samt fastlæggelse af begreberne "varigt ferieprodukt", "videresalg" og "bytte".

Begrebet "timeshare" er defineret som en aftale af over ét års varighed, hvorved forbrugeren mod vederlag erhverver ret til at benytte et eller flere logier i mere end én periode. Begrebet "varigt ferieprodukt" er defineret som en aftale af over ét års varighed, hvorved forbrugeren mod vederlag alene eller sammen med transport eller andre tjenesteydelser primært erhverver retten til at få rabatter eller andre fordele vedrørende logi. Begrebet "videresalg" er defineret som en aftale, ifølge hvilken en erhvervsdrivende mod vederlag hjælper en forbruger med at sælge eller købe en timeshare eller et varigt ferieprodukt.

Artikel 2 indeholder herudover en nyaffattet definition af begreberne "erhvervsdrivende" og "forbruger", der svarer til definitionerne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked. Artikel 2 definerer endelig som noget nyt begrebet "tilknyttet aftale" som en aftale, der er underordnet en anden aftale.

Der er i formandskabets reviderede udkast på baggrund af drøftelser i Rådets arbejdsgruppe foretaget en række præciseringer i direktivets definitioner, herunder en præcisering af begrebet "bytteaftale" som en aftale, hvorved forbrugeren mod betaling tilslutter sig et byttesystem, der giver forbrugeren adgang til logi eller andre ydelser mod at give andre adgang til de rettigheder, der følger af forbrugerens egen timeshareaftale. Der er endvidere i direktivets artikel 2 foretaget en præcisering af begrebet "tilknyttet aftale" og indsat en ny definition af begrebet "varigt medium", som svarer til definitionen i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/65/EF om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser til forbrugere mv.

Udvidelsen af direktivets anvendelsesområde, herunder den ændrede definition af begrebet timeshare, indebærer bl.a., at ikke kun aftaler om logi i fast ejendom, men også på krydstogtskibe eller flodbåde, samt produkter som ferieklubber med rabatter fremover vil være omfattet af direktivets bestemmelser.

Det er endvidere i en betragtning i formandskabets kompromisforslag præciseret, at flerårige reservationer af et hotelværelse og almindelige lejekontrakter ikke vil være omfattet af direktivets bestemmelser, selvom

der er foretaget forudbetaling og kontrakterne er af mere end et års varighed, og at almindelige loyalitetsordninger, der giver rabat på fremtidige ophold på hoteller i en hotelkæde, herunder rabatkort og hotelcheck, ikke er "varige ferieprodukter" omfattet af direktivet, da kun aftaler, hvor retten til rabat er opnået mod vederlag, er omfattet.

Artikel 3 – Oplysning forud for indgåelse af aftalen og reklame

Der er i formandskabets kompromisforslag foretaget en række mindre ændringer og præciseringer i artikel 3 i Kommissionens forslag om, hvilke oplysninger forbrugeren skal have forud for indgåelse af en aftale og reklame.

Artikel 3 er bl.a. blevet opdelt i to bestemmelser – artikel 3, der regulerer reklame, og artikel 3 a, der regulerer hvilke oplysninger forbrugeren skal have udleveret inden kontraktens indgåelse.

Kompromisforslagets artikel 3, stk. 1, viderefører den gældende bestemmelse om, at al reklame skal indeholde oplysning om muligheden for at få førkontraktuelle oplysninger og om, hvor oplysningerne kan fås.

Der er i artikel 3, stk. 2-4, indsat nye bestemmelser, som vedrører salgsfremmende foranstaltninger og salgsfremstød, idet der på dette område skønnes at være behov for bestemmelser, der supplerer Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked.

Det følger af artikel 3, stk. 2, at en sælger af et produkt omfattet af direktivet allerede i invitationen til salgsfremmende foranstaltninger og salgsfremstød klart skal oplyse om arrangementets kommercielle formål og art, hvis forbrugeren personligt under arrangementet tilbydes et at købe et sådant produkt. Artikel 3, stk. 3, fastlægger, at de prækontraktuelle oplysninger, der fremgår af artikel 3 a, stk. 1, skal være til rådighed under hele arrangementet. Ifølge artikel 3, stk. 4, må en timeshareaftale eller en aftale om erhvervelse af et varigt ferieprodukt ikke markedsføres eller sælges som en investering.

Det er i artikel 3 a, stk. 1, præciseret, at sælger i rimelig tid, inden forbrugeren bliver bundet af en kontrakt eller et tilbud, gratis og på en klar og forståelig måde skal stille de oplysninger, der fremgår af direktivets bilag, til rådighed på papir eller et andet varigt medium. Bestemmelsen svarer i store træk til artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv

2002/65/EF om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser til forbrugerne mv.

Det følger stadig af direktivets bilag, at der ved samtlige produkter skal gives forbrugeren en række generelle oplysninger, herunder oplysning om den pris forbrugeren skal betale, at der ikke påhviler forbrugeren andre omkostninger eller forpligtelser end dem, der er angivet i aftalen, samt til hvem og hvordan meddelelse om tilbagetrædelse fra aftalen skal sendes.

Også formandskabets kompromisforslag tilpasser listen over oplysninger, der skal fremgå af salgsmaterialet, til de forskellige produkter, hvorfor de enkelte bilag fortsat indeholder en række specifikke krav til oplysningerne vedrørende hvert enkelt produkt.

Ved timeshare indføres som noget nyt krav om, at forbrugeren skal have en nøjagtig beskrivelse af, hvordan alle udgifter bliver fordelt på forbrugerne, samt hvornår og hvordan sådanne udgifter kan forhøjes. Forbrugeren skal endvidere i givet fald have oplysning om, hvorvidt der er tinglyst prioritetslån, pant eller andre hæftelser vedrørende logiet.

Ved samtlige produkter indføres krav om angivelse af, på hvilket eller hvilke sprog efterfølgende kommunikation vedrørende aftalen vil foregå samt oplysning om eventuelle adfærdskodekser og deres indhold, og om hvordan de kontrolleres og håndhæves. Der skal endvidere altid gives forbrugeren oplysning om muligheden for udenretslig afgørelse af tvister.

Hvis aftalen omfatter et logi under opførelse, indeholder bilag II en række supplerende krav til salgsmaterialet.

Der er dog i formandskabets kompromisforslag foretaget en række justeringer i de enkelte bilag, herunder en overskuelig og mere systematisk opdeling af de oplysninger, som skal gives til forbrugeren. Det er endvidere præciseret, at visse oplysninger alene skal gives, hvor det er relevant.

Artikel 4 - Aftalen

Forslagets artikel 4, der i vidt omfang er en videreførelse af den tilsvarende bestemmelse i det gældende timesharedirektiv, fastlægger kravene til aftalens indhold.

Det fremgår af bestemmelsen, at de oplysninger, som er udleveret prækontraktuelt til forbrugeren, skal udgøre en integreret del af den endelige aftale. *Der er i formandskabets kompromisforslag i forhold til Kommissionens oprindelige forslag foretaget en indskrænkning i sælgers adgang til at ændre i de prækontraktuelle oplysninger inden indgåelsen af en kontrakt, således at oplysningerne alene kan ændres ved aftale mellem parterne eller ved helt usædvanlige og uforudseelige omstændigheder uden for sælgers kontrol. Der er endvidere indsat et nyt stykke 2 a, der – som en konsekvens af de tilpasninger, der er foretaget i de enkelte bilag – stiller supplerende krav til kontraktens indhold.*

Artikel 4 indfører som noget nyt en pligt for sælger til udtrykkeligt at henlede forbrugers opmærksomhed på fortrydelsesretten og fortrydelsesfristen, jf. artikel 5, og forbuddet mod forskudsbetaling i fortrydelsesperioden, jf. artikel 6, inden aftalen *indgås*. Artikel 4 foreskriver endvidere, at aftalebestemmelser herom skal underskrives særskilt af forbrugeren.

Formandskabets kompromisforslag indeholder forslag om, at de prækontraktuelle oplysninger og aftalen efter forbrugers valg skal affattes på sproget i det land, hvor forbrugeren har bopæl eller er statsborger, hvis dette er et officielt sprog i EU. Den medlemsstat, hvor køber har bopæl, kan dog kræve, at aftalen under alle omstændigheder mindst affattes på medlemsstatens sprog, og at sælger skal udlevere til køber en autoriseret oversættelse af kontrakten til det officielle EU-sprog, som er sproget i den medlemsstat, hvor ejendommen er beliggende. Kompromisforslaget svarer til det gældende direktiv.

Der stilles endvidere forslag om, at kontrakten skal indeholde en standardblanket, der skal gøre det lettere for forbrugeren at udøve fortrydelsesretten i henhold til direktivet.

Der er endelig i artikel 4, stk. 4, i formandskabets kompromisforslag efter ønske fra flere medlemsstater indsat en bestemmelse om, at forbrugeren skal modtage en kopi af kontrakten på det tidspunkt, hvor kontrakten indgås, og i artikel 4, stk. 5, en bestemmelse om, at en timeshareaftale, når den skal finansieres ved optagelse af lån, og sælger er orienteret herom, anses for indgået under forudsætning af, at forbrugeren får tilsagn om lånet. Dette indebærer, at forbrugeren ikke er bundet af aftalen, hvis forbrugeren ikke kan opnå tilsagnet, også selvom dette først står klart, efter at fortrydelsesfristen er udløbet.

Artikel 5 - Fortrydelsesret

Medlemsstaterne skal ifølge forslaget artikel 5 sikre, at forbrugeren, når der er indgået en bindende aftale, uden begrundelse kan træde tilbage fra aftalen indtil 14 dage efter det tidspunkt, hvor begge parter har underskrevet en kontrakt eller en bindende foreløbig kontrakt.

Indeholder aftalen ikke en nærmere bestemt del af de oplysninger, der er opregnet i bilag I-V, kan forbrugeren dog gøre fortrydelsesretten gældende indtil 3 måneder og 14 dage efter aftalens indgåelse – dog senest 14 dage efter den dag, hvor en skriftlig meddelelse med de manglende oplysninger er kommet frem til forbrugeren – ved at give meddelelse til den, hvis navn og adresse er anført i aftalen med henblik herpå.

Bestemmelsen indebærer således, at fortrydelsesfristen udvides fra 10 til 14 dage, samt at fristen harmoniseres i hele EU.

Der er i formandskabets kompromisforslag som konsekvens af forslaget om at ophæve artikel 1, stk. 2, foretaget en nærmere regulering og harmonisering af begyndelsestidspunktet for fortrydelsesretten.

Det fremgår således af artikel 5, stk. 1, i kompromisforslaget, at fortrydelsesfristen løber fra den dag, hvor en kontrakt eller en "bindende foreløbig" kontrakt er indgået. Det bemærkes i den forbindelse, at forbrugeren i henhold til artikel 4, stk. 4, skal modtage en kopi af kontrakten på det tidspunkt, hvor kontrakten indgås.

Kompromisforslaget indeholder endvidere en række andre justeringer og præciseringer, herunder i artikel 5, stk. 4, hvori det præciseres, at forbrugeren skal fremsende en meddelelse om fortrydelse til den person, hvis navn fremgår af kontrakten og den fortrydelsesblanket, der skal være en del af kontrakten, på en måde som kan bevises i henhold til national lovgivning. Bestemmelsen svarer til artikel 6, stk. 6, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/65/EF om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser til forbrugere mv., der dog ikke stiller krav om en standardblanket.

Endelig foreslår formandskabet, at der ikke medtages en bestemmelse som artikel 5, stk. 5, i Kommissionens forslag, hvorefter forbrugeren i tilfælde, hvor fortrydelsesretten benyttes, alene kan pålægges at godtgøre udgifter, der i henhold til national lovgivning er påløbet som følge af handlinger, der obligatorisk skal foretages inden fortrydelsesfristens ud-

løb. Formandskabets forslag indebærer, at forbrugeren i tilfælde, hvor fortrydelsesretten benyttes, ikke vil kunne pålægges at godtgøre nogen form for udgifter, idet der som konsekvens af ophævelsen af artikel 1, stk. 2, ej heller nationalt vil kunne fastsættes bestemmelser herom.

Artikel 6 – Forskudsbetaling

Medlemsstaterne skal ifølge forslaget artikel 6 forbyde enhver form for forskudsbetaling, garantistillelse, reservation af et beløb på et kreditkort, anerkendelse af gæld eller anden form for vederlag til sælger eller tredjemand inden fortrydelsesfristens udløb.

Medlemsstaterne skal endvidere sikre, at tilsvarende former for forskudsbetaling til sælger eller tredjemand vedrørende videresalg forbydes, indtil et salg reelt har fundet sted, eller videresalgsaftalen er bragt til ophør.

Bestemmelsen, der i det væsentlige er en videreførelse af den tilsvarende bestemmelse i det gældende direktiv, præciserer, at forbuddet omfatter alle former for vederlag fra forbrugers side og ikke alene retter sig mod sælger, men enhver erhvervsdrivende.

Artikel 7 – Tilknyttede aftalers ophør

Artikel 7 i Kommissionens forslag forpligter medlemsstaterne til at sikre, at enhver tilknyttet aftale, herunder bytteaftaler, automatisk bringes til ophør, uden at der kan kræves bod, hvis forbrugeren benytter sin ret til at træde tilbage fra en aftale om timeshare eller et varigt ferieprodukt.

Omfattet af bestemmelsen er tillige aftaler, hvorefter prisen helt eller delvist er dækket af en kredit, der ydes forbrugeren af sælger eller en tredjemand på baggrund af en aftale herom mellem denne og sælger.

Det er i formandskabets kompromisforslag præciseret, at forbrugeren ikke kan pålægges at betale nogen form for udgifter, hvis en tilknyttet aftale eller en kreditaftale bringes til ophør i medfør af direktivets artikel 7.

Artikel 8, 9 og 10 – Direktivets ufravigelige karakter, søgsmål og klagemuligheder samt forbrugeroplysninger og udenretslig bilæggelse af tvister

Medlemsstaterne skal ifølge forslaget artikel 8 sikre, at hvis loven i et EU-land finder anvendelse på aftalen, skal enhver bestemmelse, hvorved forbrugeren giver afkald på sine rettigheder i henhold til direktivet, ikke være bindende. Bestemmelsen fastslår endvidere, at forbrugeren uanset hvilken lov der i henhold til de internationalt privatretlige regler finder anvendelse på aftalen, ikke kan fratages sine rettigheder efter direktivet, hvis den faste ejendom er placeret i eller kontrakten er indgået i en medlemsstat.

Der er i formandskabets kompromisforslag foretaget enkelte justeringer af direktivets artikel 8, der er blevet opdelt i to særskilte bestemmelser. Artikel 8, der stort set svarer til artikel 8, stk. 1, i Kommissionens forslag, fastslår som hidtil direktivets ufravigelige karakter, mens artikel 8 a, der med en enkelt præcisering svarer til artikel 8, stk. 2, i Kommissionens forslag, nu præciserer, at direktivets bestemmelser skal anses som internationalt præceptive (dvs. ufravigelige i lovvalgmæssig henseende) inden for Fællesskabet.

Artikel 9, der er en nyaffattelse, pålægger medlemsstaterne at sikre, at der findes tilstrækkelige og effektive midler til at sikre, at direktivets bestemmelser overholdes i overensstemmelse med forbrugernes interesser.

Disse midler skal ifølge artikel 9, stk. 2, omfatte bestemmelser om, at offentlige organer eller disses repræsentanter, forbrugerorganisationer eller erhvervsorganisationer, der har en legitim interesse deri, efter national ret kan indbringe en sag for domstolene eller eventuelle kompetente administrative myndigheder med henblik på at sikre, at de nationale regler, der gennemfører direktivet, overholdes.

Direktivets artikel 10 pålægger som noget nyt medlemsstaterne at træffe passende foranstaltninger for at informere forbrugerne om de nationale bestemmelser, der gennemfører direktivet. Bestemmelsen pålægger endvidere medlemsstaterne at tilskynde de erhvervsdrivende til, hvor det er relevant, at oplyse forbrugerne om deres adfærdskodekser.

Artikel 10 pålægger endelig medlemsstaterne at tilskynde til, at der oprettes eller udvikles egnede og effektive udenretslige organer til at afgøre tvister på forbrugerområdet, som er omfattet af direktivforslaget.

Artikel 11 - Sanktioner

Forslagets artikel 11 forpligter medlemsstaterne til nationalt at fastsætte sanktioner for sælgers overtrædelse af de nationale regler, der gennemfører direktivet. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsernes grovhed og have en afskrækkende virkning.

Artikel 12–16 - Afsluttende bestemmelser

Forslagets artikel 12 og 15 indeholder nærmere regler om, hvornår direktivet træder i kraft, og hvornår det senest skal være gennemført i medlemsstaterne, mens artikel 14 ophæver det gældende direktiv på området.

Forslaget indeholder i artikel 13 en revisionsklausul, hvorefter Kommissionen senest fem år efter datoen for medlemsstaternes indførelse af nationale bestemmelser til gennemførelse af direktivet skal genoverveje direktivet og rapportere til Europa-Parlamentet og Rådet. Kommissionen skal endvidere om fornødent fremsætte yderligere forslag for at tilpasse direktivet udviklingen på området. Kommissionen kan i forbindelse hermed anmode medlemsstaterne og de nationale myndigheder om oplysninger.

2. Europa-Parlamentets holdning

Forslaget er i henhold til TEF artikel 251 forelagt for Europa-Parlamentet. Europa-Parlamentet har endnu ikke afgivet en udtalelse, men Europa-Parlamentets udvalg om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse (IMCO) har den 7. januar 2008 fremlagt et udkast til betænkning om forslaget (2007/0113(COD)), der indeholder 91 ændringsforslag til det oprindeligt fremsatte forslag fra Kommissionen. Europa-Parlamentets Retsudvalg har den 11. februar 2008 afgivet et udkast til udtalelse til IMCO-udvalget.

Det fremgår bl.a. af betækningsudkastet, at der med forbehold for den revision af EU's forbrugerlovgivning, som Kommissionens har iværksat, bør gennemføres en fuldstændig harmonisering i forbindelse med revisionen af direktivet. Da den virksomhed, der udøves på dette område, ofte er af grænseoverskridende karakter, foreslås det i betækningsudkastet endvidere at omdanne direktivet til en forordning for at skabe størst mulig klarhed for forbrugere og erhvervsdrivende. Af øvrige forslag kan nævnes indførelsen af en tjekliste, der sikrer, at forbrugeren får et klart og hurtigt overblik over de vigtigste oplysninger, og indførelsen af et eu-

ropæisk registreringssystem, der tillige skal fungere som en garantifond i tilfælde af en timesharevirksomheds konkurs.

Afstemningen om betækningsudkastet i Europa-Parlamentets IMCO-udvalg er fastsat til den 26. marts 2008. Europa-Parlamentets plenarforsamling forventes at stemme om betækningsudkastet den 21. maj 2008.

Det slovenske formandskab forventes i den nærmeste fremtid at indlede drøftelser med Europa-Parlamentet med henblik på en mulig førstelæsningsaftale.

3. Nærhedsprincippet

Kommissionen har om forholdet til nærhedsprincippet anført, at formålet med forslaget ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne.

Kommissionen henviser i den forbindelse til, at forskelle i de enkelte medlemsstaters nationale lovgivninger skaber hindringer for det indre marked, konkurrenceforvridning og retsikkerhed på et område, hvor aftaler ofte indgås på tværs af landegrænserne.

Kommissionen fremhæver særligt, at en indsats på fællesskabsplan vil være et mere effektivt redskab til at nå formålene med forslaget, idet en fællesskabsretsakt, der gælder for alle medlemsstater, vil give et højt forbrugerbeskyttelsesniveau i forbindelse med aftaler på tværs af landegrænserne.

Kommissionen fremhæver endvidere, at hovedparten af alle forbrugerklager angående timeshare vedrører tværnationale spørgsmål, at forslaget indeholder regler på et område, hvor der i forvejen findes regler på fællesskabsniveau, og at transaktioner på området meget ofte går på tværs af landegrænserne, hvorfor der er behov for en retsakt, der omfatter hele fællesskabet.

Regeringen finder, at forslaget må anses for at være i overensstemmelse med nærhedsprincippet, og man kan i den forbindelse tilslutte sig de betragtninger, som Kommissionen er fremkommet med.

4. Gældende dansk ret

De gældende danske regler om brugsret til fast ejendom på timesharebasis findes i lov nr. 234 af 2. februar 1997 om forbrugerftaler, der giver brugsret til fast ejendom på timesharebasis (timeshareloven). Loven gen-

nemfører det gældende timesharedirektiv. Der er ikke fastsat administrative bestemmelser i medfør af loven.

Timeshareloven indeholder ud over en række definitioner bl.a. bestemmelser om:

- Hvilke informationer sælger skal give om ejendommen til enhver, der over for sælger anmoder om oplysninger herom (§§ 4-5).
- Aftalens indhold og sprog mv. (§§ 6-7)
- Fortrydelsesret (§§ 8-10)
- Kreditaftaler (§ 11)
- Forskudsbetaling mv. (§ 12)

For en nærmere beskrivelse af lovens bestemmelser henvises til grundnotatet, der er oversendt til Folketingets Europaudvalg den 20. juli 2007.

5. Høring

Direktivforslaget har været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv. med frist den 10. august 2007:

Præsidenterne for Østre og Vestre Landsret, samtlige 24 byretter, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Advokatrådet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Erhverv, Dansk Timeshareejer Forening, Danske Regioner, Datatilsynet, Ejendomsmæglerernes Landsorganisation, Finansrådet, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet, Frederiksberg Kommune, Horesta, Klagenævnet for Ejendomsformidling, Kommunernes Landsforening, Københavns Kommune, Liberale Erhvervs Råd, Realkreditrådet, Skandinavisk Timeshareforening og VisitDenmark.

Præsidenterne for Østre og Vestre Landsret oplyser, at man ikke finder anledning til at fremkomme med bemærkninger til forslaget.

Præsidenten for Københavns Byret, Domstolsstyrelsen, Datatilsynet, Forbrugerombudsmanden, Horesta og Realkreditrådet oplyser, at forslaget ikke giver anledning til bemærkninger.

Finansrådet oplyser generelt, at direktivudkastet ikke giver anledning til bemærkninger. Finansrådet bemærker dog, at de tilbagemeldinger, som Finansrådet har fået fra sin medlemskreds, tyder på, at danske banker og

sparekasser ikke har negative erfaringer med kunders køb af timeshare-ferieboliger.

Dansk Ejendomsmæglerforening oplyser, at foreningen ikke har bemærkninger til det fremsendte direktivudkast. Dansk Ejendomsmæglerforening henviser dog til foreningens brev af 12. juli 2006 til Justitsministeriet vedrørende høring om en mulig revision af timesharedirektivet, hvoraf det fremgår, at foreningen som udgangspunkt er positivt indstillet over for en revision af timesharedirektivets anvendelsesområde, således at direktivet kommer til at omfatte så mange som muligt af de med tiden opståede typer af timeshareprodukter.

Advokatrådet oplyser generelt, at rådet er enig i, at en revision af det gældende timesharedirektiv, således at dette bliver tidssvarende, er formålstjenlig.

For så vidt angår direktivudkastets artikel 2, stk. 1, litra f, foreslår Advokatrådet, at den sædvanlige danske definition af ”forbruger” anvendes.

For så vidt angår direktivudkastets artikel 3, stk. 4, og artikel 4, stk. 1, bemærker Advokatrådet, at bestemmelserne pålægger medlemsstaterne at sikre, at de særligt opregnede oplysninger og den skriftlige aftale i forbindelse med indgåelsen af timeshareaftaler affattes på et af Fællesskabets officielle sprog efter forbrugerens valg. Advokatrådet bemærker herom endvidere, at ”i den nærmere redegørelse for direktivforslaget indeholdt i brev af 12. juni 2007 fra Rådet for Den Europæiske Union anføres det i bemærkningerne til de to artikler, at medlemsstaterne i henhold til det eksisterende direktiv kan kræve supplerende sprog, men at den mulighed ikke er bibeholdt i forslaget. Ifølge EU’s hjemmesider defineres alle medlemsstaternes sprog som fællesskabets officielle sprog. Hvis det er korrekt, giver bemærkningerne i begrundelsen ikke megen mening.” Advokatrådet anfører endelig, at den erhvervsdrivendes markedsføring bør begrænse mulighederne for oversættelse for ikke at belaste den erhvervsdrivende med omfattende oversættelsesproblemer. Hvis en dansk erhvervsdrivende alene udbyder de af direktivet omfattede produkter i Danmark, bør en forbruger således efter Advokatrådets opfattelse ikke kunne kræve materialet oversat til en lang række af de øvrige officielle fællesskabssprog.

For så vidt angår direktivudkastets artikel 5, stk. 1, bemærker Advokatrådet, at det ikke fremgår af teksten, om det er en helligdag i den er-

hvervsdrivende hjemstat eller forbrugerens hjemstat, som kan medføre en forlængelse af fortrydelsesfristen på 14 dage.

Advokatrådet anfører i den forbindelse, at det efter rådets opfattelse vil være hensigtsmæssigt at skabe en større klarhed over dette spørgsmål. Det mest hensigtsmæssige vil dog efter Advokatrådets opfattelse være en forlængelse af fortrydelsesfristen – f.eks. til 18 dage – uden hensyn til helligdage, idet placeringen af helligdage varierer medlemsstaterne imellem.

Advokatrådet bemærker endelig, at det i den danske oversættelse af direktivet formentlig vil være mest hensigtsmæssigt at anvende betegnelsen ”hverdage” i stedet for betegnelsen ”arbejdsdage”.

For så vidt angår direktivudkastets artikel 6, stk. 1 og 2, bemærker Advokatrådet, at artikel 6, stk. 1, anvender begrebet ”eksplicit anerkendelse af gæld”, hvorimod artikel 6, stk. 2, alene omfatter ”anerkendelse af gæld”. Denne forskel vil kunne give anledning til senere tvivl.

For så vidt angår direktivudkastets artikel 8, stk. 2, bemærker Advokatrådet om betegnelsen ”hvis den pågældende faste ejendom ligger i en medlemsstat”, at det bør overvejes i stedet at anvende betegnelsen ”hvis det pågældende logi ligger i en medlemsstat” eller en kombination af de to betegnelser for at sikre, at campingpladser, lystbåde mv. omfattes af bestemmelsen.

Advokatrådet anfører endelig, at der i direktivudkastets bilag I, litra o, stilles krav om, at forbrugeren skal oplyses om, til hvem og hvordan meddelelse om tilbagetræden skal sendes. Advokatrådet bemærker i den forbindelse, at det bør overvejes, om en anden formulering vil være mere hensigtsmæssig for at undgå misforståelser om, hvorvidt den erhvervsdrivende kan stille særlige krav til udformningen og måden, hvorpå en meddelelse om tilbagetræden kan ske.

Dansk Timeshareejer Forening oplyser generelt, at foreningen ikke har særlige bemærkninger til direktivforslaget. Dansk Timeshareejer Forening bemærker i den forbindelse, at direktivforslaget ikke er i konflikt med de høringssvar, foreningen tidligere har sendt til Justitsministeriet, og foreningen er ikke bekendt med forhold, der vil gøre det vanskeligt for de ni feriesteder, der er medlemmer af foreningen, at leve op til forslaget.

Dansk Timeshareejer Forening bemærker endvidere, at foreningen finder en fortrydelsesfrist på 14 dage rimelig, og foreningen finder det naturligt, at der ikke i fortrydelsesperioden kan ske forudbetaling.

Sagen har været drøftet på et møde i **Juridisk Specialudvalg** den 31. august 2007. *Sagen har endvidere været forelagt Juridiske Specialudvalg i skriftlig procedure den 30. oktober 2007 forud for rådsmødet (konkurrenceevne) den 22.-23. november 2007 og på ny i skriftlig procedure den 13. marts 2008.*

6. Andre landes holdninger

Rådets arbejdsgruppe om forbrugerbeskyttelse har siden sommeren 2007 drøftet direktivforslaget.

Under de foreløbige drøftelser har det kunnet konstateres, at der generelt er en positiv holdning til en revision af det gældende direktiv. Forhandlingerne har dog været præget af visse vanskeligheder i relation til enkelte spørgsmål, herunder fastlæggelsen af, i hvilket omfang mere tværgående emner bør underkastes totalharmonisering eller afvente Kommissionens arbejde med et såkaldt horisontalt instrument.

På rådsmødet (konkurrenceevne) den 22.-23. november 2007 blev Rådet af det daværende portugisiske formandskab forelagt en fremskridtsrapport. Det fremgik bl.a. af rapporten, at der under forhandlingerne har været en generel positiv holdning til Kommissionens forslag, men at en række spørgsmål stadig ikke er afklaret, herunder spørgsmålet om, hvilken fremgangsmåde medlemsstaterne foretrækker med hensyn til direktivets artikel 1, stk. 2 (undtagelse af visse horisontale aspekter vedrørende udøvelse af fortrydelsesretten fra den foreslåede totalharmonisering), artikel 3, stk. 4, og artikel 4, stk. 1 (vedrørende de sprog, som sælger er forpligtet til at affatte de prækontraktuelle oplysninger og aftalen på) og artikel 8 (vedrørende anvendelsesområdet for bestemmelsen om ufravigelighed i artikel 8 og forholdet mellem artikel 8 og lovvalgsreglerne i udkastet til ROM I-forordning).

Med henblik på at opnå fremskridt i forhandlingerne, blev Rådet på baggrund af konklusionerne i fremskridtsrapporten af formandskabet forelagt spørgsmålet om, hvorvidt visse horisontale aspekter vedrørende udøvelse af fortrydelsesretten bør undergives totalharmonisering i direktivforslaget eller i stedet reguleres i et eventuelt kommende horisontalt instrument, til politisk diskussion.

En række medlemsstater tilkendegav, at man kunne støtte Kommissionens forslag om, at reguleringen af sådanne horisontale spørgsmål bør afvente et kommende horisontalt instrument på forbrugerområdet. Andre medlemsstater kunne ikke se nogen fordel i at vente med at regulere disse spørgsmål.

Det portugisiske og slovenske formandskab har på baggrund af drøftelserne på rådsmødet arbejdet videre med forslaget. Der er senest fremlagt et kompromisudkast af 11. december 2007.

7. Foreløbig dansk holdning

Regeringen er overordnet set positivt indstillet over for en revision af de gældende regler på området, således at disse tilpasses udviklingen, herunder udbuddet af nye produkter, der på afgørende måde minder om timeshare. Man finder fra regeringens side, at direktivforslaget kan medvirke til at forøge forbrugerbeskyttelsen inden for EU, *idet en række nye timesharelignende produkter i fremtiden vil være omfattet af direktivets bestemmelser.*

Fra dansk side kan man som udgangspunkt støtte forslaget om at indføre totalharmonisering på området, herunder af reglerne om sælgers oplysningspligt over for forbrugeren, idet dette vil kunne give forbrugeren et bedre grundlag for at kunne sammenligne tilbud på tværs af landegrænserne. Dette hensyn er især relevant på dette område, hvor der særligt ofte indgås aftaler med et grænseoverskridende element.

For så vidt angår direktivforslagets enkelte elementer vil regeringen under det videre arbejde med direktivet – herunder i forbindelse med drøftelserne af eventuelle ændringsforslag fra Europa-Parlamentet – arbejde for, at direktivet fortsat sikrer et højt forbrugerbeskyttelsesniveau, samtidig med, at der ikke pålægges de erhvervsdrivende unødige forpligtelser.

Man vil endvidere fra regeringens side arbejde for, at den foreslåede bestemmelse i artikel 8, stk. 2, dvs. artikel 8 a i formandskabets seneste kompromisforslag, udformes således, at der sikres en tilfredsstillende sammenhæng med de gældende lovvalgs- og værnetingsregler.

8. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

En vedtagelse af det fremsatte direktivforslag vil få lovgivningsmæssige konsekvenser i form af en række ændringer af timeshareloven.

Loven omfatter f.eks. alene aftaler, der giver brugsret til fast ejendom på timesharebasis, hvis aftalen gælder i mindst tre år og giver forbrugeren brugsretten i et tidsrum på mindre end ét år. Dette betyder, at en række timeshareaftaler og varige ferieprodukter omfattet af direktivforslaget ikke falder ind under lovens bestemmelser. En ændring af lovens anvendelsesområde og definitioner vil derfor skulle gennemføres, således at forbrugerbeskyttelsen efter loven udvides til også at omfatte disse produkter samt videresalg og bytte.

Det kan endvidere nævnes, at lovens bestemmelse om fortrydelsesret mv. vil skulle ændres som følge af forslagens forlængelse af fortrydelsesfristen. Det må forventes, at der i øvrigt vil skulle gennemføres en række øvrige ændringer af bestemmelserne i den gældende timesharelov.

Direktivforslaget forventes ikke at indebære økonomiske konsekvenser af betydning for det offentlige. Det bemærkes i den forbindelse, at forslagens artikel 10, stk. 2, alene opfordrer medlemsstaterne til at tilskynde til oprettelsen af offentlige eller private organer til udenretslig bilæggelse af tvister på dette område, men ikke indeholder en forpligtelse hertil.

9. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Direktivforslaget vurderes ikke at have samfundsøkonomiske konsekvenser af betydning.

10. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Direktivforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for erhvervslivet af betydning.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Forslaget tillige med et grundnotat herom blev oversendt til Folketingets Europaudvalg den 20. juli 2007. Et høringsnotat og hørings svar vedrørende forslaget blev oversendt til Folketingets Europaudvalg den 28. september 2007.

Sagen har været forelagt for Folketingets partier til orientering på mødet i Statsministeriet den 16. november 2007 forud for rådsmødet (konkurrenceevne) den 22.-23. november 2007.